

Conquerim el dret a la llibertat d'expressió

«L'Estat espanyol serà, juntament amb Turquia, un dels dos únics països del món on hi haurà músics empresonats per les seves lletres» | «No ens enganyem, qui pot treure les preses i els presos de la presó no només és una inversió, és la lluita al carrer. I a les redaccions dels mitjans»

Valtonyc al concert que va fer a la sala La Cabra de Vic durant les Jornades Republicanes per la Llibertat d'Expressió | Dolors Pena

És una llàstima que haguem d'escriure, una vegada més, sobre una cosa que ens sembla tan fonamental com és la llibertat d'expressió. Però és que aquest dijous, 24 de maig, és quan el raper mallorquí Valtonyc ha d'ingressar a la presó, si res no ho impedeix. No es pot obviar que durant els últims anys estem vivint i patint un increment de la repressió també exercida sobre la llibertat d'expressió i de manifestació. A les diferents actuacions de l'Audiència Nacional, que actua amb criteris polítics conservadors, s'hi va sumar la Llei Mordassa i la reforma del Codi Penal per tenir més eines de censura i de control.

Els darrers casos que han representat condemnes, com són els casos dels cantants Valtonyc i Pablo Hasél, però també els judicis contra la Insurgència, persones que simplement han expressat la seva opinió a Twitter, humoristes, periodistes i una llarga llista d'activistes socials, la retirada d'obres d'art o el segrest del llibre *Fariña*, ja han estat la gota que ha fet vessar el got i que ens ha obligat a organitzar-nos com a ciutadania per donar una resposta contundent a tot això i per defensar el que són els nostres drets fonamentals.

No Callarem. Aquesta ha estat la premissa a partir de la qual s'han organitzat centenars d'activitats arreu del país per fer front a aquesta ferotge clatellada a la llibertat d'expressió. A Vic, diverses entitats dels sectors culturals i socials van organitzar les Jornades Republicanes per la Llibertat d'Expressió, una setmana d'activitats que va començar, precisament, amb una xerrada i un concert dels rapers Valtonyc i Pablo Hasél.

En el cas de Josep Miquel Arenas, conegut per Valtonyc, se li demanen 3 anys i 6 mesos de presó per un suposat delictes d'amenaces, injúries a la corona i enaltiment del terrorisme a les lletres de les seves cançons. Estem parlant d'una sentència totalment injusta i desproporcionada, però que ens ha de preocupar moltíssim com a societat, com ens preocupa la repressió que estem patint en altres àmbits, perquè marca un abans i un després a l'Estat espanyol entorn a l'exercici d'aquest dret fonamental que és la llibertat d'expressió.

Malgrat el seu cas no és únic, i hi ha hagut altres artistes condemnats amb sentències molt dures, Valtonyc serà, probablement, el primer músic que entrarà a la presó per les lletres de les seves cançons. I l'Estat espanyol serà, juntament amb Turquia, un dels dos únics països del món on hi haurà músics empresonats per les seves lletres.

Justament aquest dijous, 24 de maig, és quan Valtonyc ha d'ingressar a la presó. A la xerrada, tots dos van coincidir a proclamar que a l'Estat espanyol no hi ha llibertat d'expressió, i que si ara es persegueix a artistes i altres persones per haver-ne fet ús, en el que Valtonyc va qualificar com a «resistència intel·lectual», és perquè, com va advertir Hasél, «no poden anar contra tots, per això anant contra uns quants volen fer agafar por a la resta». O com va dir Valtonyc, amb les seves condemnes, els fan servir d'«emissaris» del missatge de la por. Ningú, però, pot quedar lliure de la repressió si no obeeix cegament l'Estat. «Hi ha qui pensa que perquè van només

contra uns quants, sí que hi ha llibertat», va dir Hasél. I Valtonyc: «Quan acabin amb tots nosaltres, aniran per vosaltres, la classe obrera, els joves, els treballadors, el pobres, la gent d'esquerre».

Valtonyc es va mostrar disposat a no ingressar a la presó: «No em presentaré, no reconec el tribunal», va sentenciar. A una presó que ingressarà acusat d'enaltiment del terrorisme. En tant que delicte relacionat amb el terrorisme, no té dret a redempció de la pena de tres anys i mig de presó ni tan sols per bon comportament. A més, el més probable és que l'Estat li faci complir la pena en una presó madrilenya, a més de 500 quilòmetres de Mallorca, on viu, obligant la seva família a pagar-se un vol cada vegada que el vulguin anar a veure. «Per veure'ns 45 minuts a través d'un vidre», va lamentar.

El mateix pot passar-li a Pablo Hasél, condemnat per l'Audiència Nacional a dos anys i un dia de presó, a més d'una multa de 24.300 euros que si no paga pot comportar un altre any de presó. Tot plegat per «enaltiment del terrorisme, amb l'agreujant de reincidència», per «injúries i calúmnies contra la Corona i utilització de la imatge del rei» i per «injúries i calúmnies contra les institucions de l'Estat».

I no ens enganyem, qui pot treure les preses i els presos de la presó no només és una investidura, és la lluita al carrer. I a les redaccions dels mitjans de comunicació, que també coneixen de ben a prop les vulneracions a la llibertat d'informació i d'expressió. Hem d'exigir la llibertat de tots els presos polítics que han lluitat per les llibertats, no callar i fer créixer la solidaritat.

Només durant el període relacionat amb el referèndum, tal i com va publicar l'Observatori Mèdia.cat, es van registrar 110 vulneracions a la llibertat d'informació i d'expressió. 63 de les quals estan vinculades directament amb la feina dels periodistes i els mitjans de comunicació; 33 són agressions, intimidacions o amenaces a periodistes i mitjans de diversa índole, mentre que la resta tenen a veure amb la possible restricció del dret de la ciutadania al lliure accés a la informació, com va succeir durant la vaga general del 3 d'octubre.

Però no hem d'oblidar que la llibertat de premsa és un dels pilars fonamentals del sistema democràtic. Uns mitjans lliures de censura i d'amenaça per part dels governs garanteixen un sistema comunicatiu ric i divers i una ciutadania informada. I si existeixen resistències és que hi ha una opressió. Per tant, també tenim la responsabilitat de no callar davant aquesta opressió. Em quedo amb les paraules amb què Valtonyc va tancar la xerrada a Vic: «Jo vull que lluiteu. I que no us quedeu amb la imatge de com entro a la presó. De fet no vull ni que la mireu. Vull que lluiteu i que no us autocensureu. Si l'Estat espanyol fa tot això és perquè està molt dèbil, trontolla. Si ens ataquen és perquè tenim la raó».

Article publicat originàriament a Mèdia.cat